ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1960

Vyhlásené: 08.07.1960 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

96

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí

z 3. júna 1960

o Konzulárnom dohovore medzi Československou republikou a Albánskou ľudovou republikou

Dňa 16. januára 1959 bol v Prahe podpísaný Konzulárny dohovor medzi Československou republikou a Albánskou ľudovou republikou.

Národné zhromaždenie vyslovilo s Dohovorom súhlas 13. mája 1959 a prezident ho ratifikoval 30. decembra 1959. Ratifikačné listiny sa vymenili v Tirane 28. apríla 1960.

Podľa svojho článku 23 Dohovor nadobudol platnosť dňom výmeny ratifikačných listín, t. j. 28. apríla 1960.

České znenie Dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

David v. r.

KONZULÁRNY DOHOVOR
medzi
Československou republikou a Albánskou ľudovou republikou

Prezident Československej republiky a

Prezídium Ľudového zhromaždenia Albánskej ľudovej republiky

vedení snahou ďalej rozširovať vzájomné vzťahy a všestrannú spoluprácu v súlade s prianím a záujmami ľudu obidvoch krajín,

rozhodli sa uzavrieť tento Dohovor a vymenovali za svojich splnomocnencov:

prezident Československej republiky

Václava Davida, ministra zahraničných vecí,

Prezídium Ľudového zhromaždenia Albánskej ľudovej republiky

Behara Shtyllu, ministra zahraničných vecí,

ktorí sa po vzájomnom predložení svojich plnomocenstiev, ktoré boli zhľadané v náležitom poriadku a v predpísanej forme, dohodli na tomto:

I. Zriaďovanie konzulátov a vysielanie konzulov

Článok 1

Zmluvné strany si vzájomne poskytujú právo zriaďovať na území druhej Zmluvnej strany generálne konzuláty, konzuláty, vicekonzuláty a konzulárne agentúry (ďalej len „konzuláty“) a právo vysielať generálnych konzulov, konzulov, vicekonzulov a konzulárnych agentov (ďalej len „konzuli“).

Počet konzulátov, sídla konzulov a konzulárne obvody Zmluvné strany vzájomne dohodnú.

Článok 2

Štát vysielajúci konzula požiada štát prijímajúci o súhlas s jeho osobou. Po predložení konzulárneho patentu, obsahujúceho priezvisko a meno konzula, jeho konzulskú hodnosť, jeho sídlo a jemu určený konzulárny obvod, udelí prijímajúci štát exequatur.

Konzul sa ujme svojej funkcie po udelení exequatur. Štátne orgány konzulárneho obvodu urobia bez meškania potrebné opatrenia, aby konzul mohol vykonávať svoju služobnú činnosť a požívať práva, výsady a výhody, ktoré mu poskytuje tento Dohovor a právny poriadok prijímajúceho štátu.

Článok 3

Pri prechodnej neprítomnosti alebo vážnej prekážke, brániacej konzulovi vo výkone jeho služobných povinností, pri jeho odvolaní alebo úmrtí, funkciu konzula je oprávnený vykonávať jeho zástupca, meno a poverenie ktorého sa včas oznámilo kompetentným úradom prijímajúceho štátu.

Zástupca konzula v dobe výkonu funkcie konzula požíva všetky práva, výsady a výhody, vyhradené týmto Dohovorom konzulom.

II. Práva, výsady a výhody konzulov a zodpovedných pracovníkov konzulárnej služby

Článok 4

Konzuli a taktiež zodpovední pracovníci konzulárnej služby, pokiaľ sú občanmi vysielajúceho štátu, nepodliehajú vo svojej služobnej činnosti právomoci súdov a správnych úradov prijímajúceho štátu.

Článok 5

Konzuli a zodpovední pracovníci konzulárnej služby sú povinní na požiadanie vydávať svedectvá u súdov, prokuratúr alebo vyšetrovacích orgánov prijímajúceho štátu.

Osoby uvedené v predchádzajúcom odseku môžu odmietnuť výpoveď o okolnostiach, ktoré sa vzťahujú na ich služobnú činnosť.

Ak sa nemôžu ustanoviť, úrady ich môžu vyslúchnuť v miestnostiach konzulátu alebo v ich byte.

Ustanovenie tohto článku platí tiež pokiaľ ide o konanie vykonávané správnymi úradmi.

Článok 6

Úradné miestnosti konzulátov, ich archívy a úradná korešpondencia včítane telegramov, telefónov a ďalekopisov sú nedotknuteľné. Súkromné veci a osobná korešpondencia konzulov musia byť vždy uschované oddelene. Konzuli majú právo používať šifry a diplomatickú poštu.

Orgány prijímajúceho štátu nemôžu v služobných miestnostiach konzulátov, ako i v súkromných bytoch konzulov vykonávať donucovacie opatrenia. Do týchto miestností nemôžu orgány prijímajúceho štátu vstupovať bez konzulovho súhlasu.

Článok 7

Konzuli majú právo vyvesovať na budovách, v ktorých sú úradné miestnosti konzulátov, znak vysielajúceho štátu a nápis s označením úradu. Majú taktiež právo vyvesovať vlajku vysielajúceho štátu na budove konzulátu, na svojom obytnom dome a na vozidlách, ktoré používajú.

Článok 8

Konzuli a zodpovední pracovníci konzulárnej služby, pokiaľ sú občanmi vysielajúceho štátu, sú oslobodení od osobných a vecných plnení na základe vzájomnosti. Od vecného plnenia sú oslobodené aj nehnuteľnosti nimi používané ako obytné alebo služobné priestory.

Uvedené osoby sú, pokiaľ ide o príjmy z ich služobnej činnosti, oslobodené os priamych daní a dávok.

Nehnuteľný majetok vysielajúceho štátu, určený na umiestnenie konzulátov alebo na bývanie konzulov a zodpovedných pracovníkov konzulárnej služby, je na území prijímajúceho štátu oslobodený od všetkých priamych daní.

Článok 9

Konzulom a zodpovedným pracovníkom konzulárnej služby, pokiaľ sú občanmi vysielajúceho štátu, a konzulátom sa poskytuje na základe vzájomnosti oslobodenie od colných poplatkov v tom istom rozsahu, ako diplomatickým zastupiteľským úradom, ich vedúcim a diplomatickým pracovníkom.

Článok 10

Ustanovenia článku 8 a 9 sa vzťahujú aj na manželky a neplnoleté deti konzulov a zodpovedných pracovníkov konzulárnej služby, pokiaľ s nimi žijú v spoločnej domácnosti a sú občanmi vysielajúceho štátu.

III. Služobná činnosť konzulov

Článok 11

Konzuli napomáhajú všestrannému rozvoju politických, hospodárskych a kultúrnych stykov medzi oboma krajinami.

Článok 12

Konzuli majú právo hájiť vo svojom konzulárnom obvode práva a záujmy svojho štátu a taktiež jeho občanov a právnických osôb.

Konzuli sa môžu pri svojej služobnej činnosti obracať priamo na kompetentné orgány a inštitúcie v obvode svojej pôsobnosti a žiadať ich o pomoc pri plnení svojich úloh.

Článok 13

Konzuli majú právo viesť evidenciu občanov vysielajúceho štátu, zdržujúcich sa trvale alebo dočasne v ich obvode. Predpisy Zmluvných strán o registrácii cudzích štátnych príslušníkov zostávajú nedotknuté.

Konzuli môžu vydávať občanom vysielajúceho štátu cestovné pasy. Občanom prijímajúceho štátu, cudzím štátnym príslušníkom alebo osobám bez štátnej príslušnosti môžu udeľovať víza alebo iné povolenia pre vstup do vysielajúceho štátu alebo výstup z neho.

Článok 14

V oblasti občianskeho, rodinného a trestného práva sa služobná činnosť konzulov, pokiaľ nie je určené inak, spravuje Zmluvou medzi Československou republikou a Albánskou ľudovou republikou o právnej pomoci v občianskych, rodinných a trestných veciach podpísanou v Prahe 16. januára 1959.

Článok 15

1. Konzuli sú oprávnení konať na konzulátoch, vo vlastnom byte alebo v byte občanov vysielajúceho štátu, ako i na lodi alebo v lietadlách, ktoré nesú vlajku alebo výsostné označenie vysielajúceho štátu - pokiaľ tomu nebránia právne predpisy prijímajúceho štátu - tieto úkony:
   a) spisovať, overovať a uschovávať závety alebo listiny o jednostranných právnych úkonoch občanov vysielajúceho štátu;
   b) spisovať alebo overovať písomné vyhlásenia občanov vysielajúceho štátu;
   c) spisovať alebo overovať listiny o právnych úkonoch medzi občanmi vysielajúceho štátu; nemôžu však spisovať alebo overovať listiny o právnych úkonoch o zriadení alebo scudzení práv k budovám alebo k iným nehnuteľnostiam, ktoré sú na území prijímajúceho štátu;
   d) spisovať alebo overovať listiny o právnych úkonoch medzi občanmi vysielajúceho štátu a občanmi prijímajúceho štátu, pokiaľ sa tieto právne úkony týkajú výlučne záujmov na území vysielajúceho štátu alebo záležitostí, k vykonaniu ktorých má dôjsť na území vysielajúceho štátu, a pokiaľ tieto právne úkony neodporujú právnym predpisom oboch Zmluvných strán;

e) overovať podpisy občanov vysielajúceho štátu na písomnostiach každého druhu; legalizovať písomnosti pochádzajúce od orgánov alebo úradných osôb vysielajúceho alebo prijímajúceho štátu, ako i od súkromných osôb a overovať ich odpisy, preklady a výpisy z nich;

f) prijímať do úschovy peniaze a cenné predmety občanov vysielajúceho štátu, alebo pre nich určené; príslušné právne predpisy prijímajúceho štátu zostávajú nedotknuté;

g) iné úkony, na ktoré sú splnomocnení vysielajúcim štátom.

2. Konzulom spísané, legalizované a overené písomnosti, odpisy, preklady a výpisy, ktoré sú uvedené v odseku 1, majú v prijímajúcom štáte takú dôkaznú moc, ako písomnosti spísané, preložené, overené alebo legalizované kompetentnými orgánmi a úradnými osobami prijímajúceho štátu.

Článok 16

Pred konzulmi môžu byť uzavierané manželstvá, ak sú obe osoby uzavierajúce manželstvo občanmi vysielajúceho štátu. Uzavieranie manželstiev sa vykonáva v súhlase so zákonmi vysielajúceho štátu.

Konzuli môžu osvedčovať podľa predpisov vysielajúceho štátu narodenia a úmrtia občanov vysielajúceho štátu.

Príslušné predpisy Zmluvných strán tým zostávajú nedotknuté.

Článok 17

Konzuli majú právo, pokiaľ ich na to právny poriadok vysielajúceho štátu splnomocňuje, ustanoviť opatrovníka alebo poručníka občanom vysielajúceho štátu. V týchto prípadoch majú konzuli právo vykonávať dozor nad poručníctvom a opatrovníctvom.

Článok 18

Konzuli poskytujú pomoc lodiam vysielajúceho štátu. Najmä môžu vstupovať do styku s posádkou lode a cestujúcimi, vydávať, potvrdzovať a preskúmavať lodné listiny a spisovať zápisnice o náklade a účele cesty a o mimoriadnych udalostiach. Vykonávajú funkciu dohliadajúceho úradu a urovnávajú spory medzi vedením lode a posádkou.

Vo všetkých prípadoch sú miestne úrady povinné na žiadosť konzula poskytnúť mu nevyhnutnú pomoc a podporu.

V prípade, že úrady prijímajúceho štátu majú v úmysle vykonať akékoľvek donucovacie opatrenia na obchodných lodiach vysielajúceho štátu, upovedomia o tom vopred konzula, aby mohol byť prítomný pri vykonávaní týchto opatrení. Toto sa nevzťahuje na colnú, pasovú a zdravotnú kontrolu lodí, členov posádky a cestujúcich.

Článok 19

Pri nehodách a stroskotaní lodí jednej zo Zmluvných strán kompetentné orgány okamžite upovedomia konzula a oznámia mu, aké opatrenia vykonali. Taktiež konzulovi poskytnú nevyhnutnú pomoc pri opatreniach, ktoré robí v tejto súvislosti, prizvú ho k opatreniam potrebným na zistenie príčin nehody a na zabezpečenie dôkazov.

Článok 20

Konzuli poskytujú pomoc lietadlám vysielajúceho štátu. Najmä môžu v prípade pristátia podporovať členov posádky a cestujúcich pri ich styku s orgánmi prijímajúceho štátu a robiť príslušné opatrenia, aby mohli pokračovať v ceste.

Pri nehodách lietadiel vysielajúceho štátu konzuli môžu vykonať alebo dožadovať sa opatrení pre poskytnutie pomoci členom posádky a cestujúcim a pre ochranu nákladu a opravu lietadla; prizvú sa tiež k opatreniam potrebným na zistenie príčin nehody a na zabezpečenie dôkazov.

IV. Záverečné ustanovenia.

Článok 21

Ustanovenia tohto Dohovoru o právach a povinnostiach konzulov budú rovnako uplatňované vo vzťahu k pracovníkom diplomatických zastupiteľských úradov, poverených vykonávaním konzulárnej činnosti. Tým nie sú dotknuté diplomatické privilégiá a imunita týchto pracovníkov diplomatických zastupiteľských úradov.

Článok 22

Zmluvné strany si sľubujú, že na požiadanie jednej zo strán a v rámci dobrých služieb si budú vzájomne poskytovať pomoc v konzulárnych záležitostiach v tých krajinách, v ktorých táto strana nemá diplomatické alebo konzulárne zastúpenie.

Článok 23

Tento Dohovor bude ratifikovaný.

Nadobudne účinnosť dňom výmeny ratifikačných listín, ktorá sa vykoná v Tirane v čo najkratšom čase.

Článok 24

Tento Dohovor sa uzaviera na dobu päť rokov. Zostane v platnosti vždy ďalších päť rokov, ak neprejaví jedna zo Zmluvných strán šesť mesiacov pred uplynutím práve prebiehajúceho obdobia svoje prianie Dohovor vypovedať.

Spísané v Prahe 16. januára 1959 vo dvoch vyhotoveniach, každé v jazyku českom a albánskom, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Z plnomocenstva prezidenta

Československej republiky:

V. David v. r.

Z plnomocenstva Prezídia Ľudového zhromaždenia

Albánskej ľudovej republiky:

Behar Shtylla v. r.

*) Tu sa vyhlasuje slovenské znenie.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.